

A világ, amelyben élünk ...

A mélyszegénység századában élek,
édesanyám egész nap keresi a kenyeret.
De mindenben megtaláljuk a szépet,
együtt vagyunk, több nem is kellhet!

Az iskolában próbálok helyt állni,
minél több jó eredményt elérni.
Nekem most ez a munkahelyem,
hiszen, ha jól tanulok, sokra vihetem!

Kevés a munkahely, egyre több a szomorú arc,
de az összefogás nagy, nem áll meg a harc!
A mi, kis falunkban segítünk egymásnak,
reménnyel kelünk, hangot adunk a jónak!

Tudjuk, lesz majd jobb is, csak ki kell várni,
annyi költő sarkallta a népét, nem feladni!
Anyá és a testvéreim, az életem,
nem félek, mert ők vannak nekem!

A legnagyobb kincset ők jelentik,
rá is jövök, a szegénység nem itt kezdődik!
Az a szegény, aki árva,
nincs mellette a családja!